

טעם בפרשה

ר"ס

חוקר

האמת שאת עומק הוויכוח שבין משה לקב"ה, אנחנו לא לגמרי מבינים. אבל דבר אחד בוודאי אנחנו רואים מכאן באופן ברור מאוד! אם אתה רוצה לטפל במישהו [ולי יש כמה כאלו]?? קודם כל תדבר אתו. [נכמובן שאם זה לא יעבוד תעבור לפסים אחרים..] אבל קודם כל תנסה בדיבורים!

ושים לב לעוד תובנה בעניין הזה שרואים כאן!!

משה רבנו הרי שלח שליחים לסיחון [כדי לבקש שיסכים לעבור בארצו]. הקב"ה בא אל משה בטענה ואמר לו: אני הרי אמרתי לך להרוג את עוג וסיחון אז למה אתה בכלל שולח אליהם שליחים? ענה לו משה: 'ריבוננו של עולם, ממך למדתי את זה! מאיפה? כי אתה הרי שלחת אותי קודם לדבר עם פרעה, ורק אחרי כן לתת לו עשר מכות קשות! אוקיי, ברור, הכול בסדר!!

אבל אם נשים לב, יש כאן שאלה קטנה.

הרי הדיבור היפה של משה עם פרעה לא הצליח בכלל.... אז אם כן היה צריך להיות הפוך לגמרי?? היה צריך להיות שמשה רבנו ילמד מהסיפור עם פרעה שיש אנשים שלא יעבוד אתם 'דיבורים', אז להם הוא עדין שולח שליחים לסיחון [מה, סיחון היה הרבה יותר צדיק מפרעה??]

אלא התשובה: שתמיד צריך לתת אפשרות של 'דיבור' ו'שיח' לאדם שכנגד! ואפילו שניסית עם מישהו אחד וזה לא הלך, זה עדין לא אומר שעם המישהו השני זה לא יעבוד...

וגם אם המישהו השני זה לא עבד זה לא הסיבה לא לנסות עם המישהו השלישי והרביעי והחמישי וכו', כי אתה רואה הרי שהמדרש מסיים במסקנא שלמרות שהדיבורים היפים עם סיחון ופרעה לא עזרו, עדין נשאר לעם ישראל החובה לפתוח תמיד ב'דיבור' וב'שיח' עם עיר שרוצים לעבור בה. אז אם כן הלקח לכולנו הוא שתמיד תנסה קודם בדיבורים, ורק לאחר מכן נעבור למעשים!!

האמת שקל להגיד אבל קשה לבצע. כי הרי תמיד יש את החברה האלו [לפחות אצלי] שאתה אומר - 'עם הבחורצ"ק הזה אין לך סיכוי לדבר...' 'אתו זה יעבוד רק במעשים..'

בא נראה ילקוט שמעוני [לא ארוך..] מעניין בפרשה.

הילקוט מדבר על מה שהתורה מספרת שבני ישראל רוצים לעבור דרך ארצו של סיחון [מלך האמורי] על מנת להגיע לארץ ישראל. אומר הילקוט:

נָטַל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא [את] שְׂרֵי סִיחֹן וְעוּג [ו]כָּפְתָן וְהַשְׁלִיכָן לַפְּנֵי מֹשֶׁה, אָמַר לֵיהּ [הקב"ה למשה]... 'עֲכָשִׁי הָרִי הֵן [שרי סיחון ועוג] מְסוּרִין בְּיָדְךָ [ותהרוג אותם]! אָמַר לֵיהּ מֹשֶׁה [לקב"ה: לא! אני מעדיף ש]נִשְׁלַח [אליהם קודם כל] שְׁלוּחִים [לשלום]! אָמַר לֵיהּ [הקב"ה למשה (בתמיהה): אני אמרתי לך להרוג אותם], וְאַתָּה [אומר לי: קודם כל אני מְשַׁלֵּחַ [אליהם] שְׁלוּחֵי שְׁלוֹם??]

אָמַר [ענה] מֹשֶׁה [לקב"ה:]: מִמָּדָה לְמַדְתִּי [שקודם כל צריך לנסות ב'דיבורים', כִּי] כְּשֶׁבִקְשָׁתָהּ [ממני] לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם אָמַרְתָּ [לי בהתחלה]: "לֵךְ וְאַשְׁלַחְךָ אֶל פְּרֹעֶה" [דהיינו - לך 'תבקש' בצורה מכובדת מפרעה שיוציא את בני ישראל ממצרים]. אָמַר לֵיהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא [למשה]: יִפֶּה עֲשִׂיתָ [כל הכבוד לך! עשית נכון!] [ולכן:] מִכָּאֵן וְאַיִלְךָ כָּל עִיר שְׁהִי יִשְׂרָאֵל מִבְּקָשֶׁיךָ לָפָנָי [לעבור] לְתוֹכָהּ אֵינָן נִכְנָסִין עַד שֶׁיְהִי פוֹתָחִין [מבקשים] לָהֶן דְּבָרֵי שְׁלוֹם.

אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה אבל זה מדרש ממש נפלא!!

המדרש מספר שהקב"ה קשר את שרי סיחון ועוג [אולי הכוונה לשרים שלהם בשמים] והשליך אותם לפני משה ואמר לו: משה! הנה הרשעים הללו לפניך, בא ותהרוג אותם!

אמר משה לקב"ה: ריבוננו של עולם! קודם כל אני רוצה לשלוח אליהם שליחים ולבקש מהם בצורה יפה 'לעבור בארצם', ואם זה לא יעבוד אז נעבור לשיטה השנייה....

אמר לו הקב"ה: אני הרי אומר לך להרוג אותם, אז איך אתה משנה ממה שאני אומר, ואתה אומר לי: 'אני קודם כל רוצה לנסות אתם בצורה חיובית'?

ענה משה: ריבוננו של עולם, ממך למדתי לעשות את זה! כי כשאתה שלחת אותי להוציא את בני ישראל ממצרים אמרת לי: "לֵךְ וְאַשְׁלַחְךָ אֶל פְּרֹעֶה". דהיינו: לך קודם ותדבר עם פרעה בצורה נוחה שיוציא את בני ישראל ממצרים!!

עד כאן דברי המדרש!

לבת אלון ואבירוק!

כל הזכויות שמורות למכון 'טעם בפרשה'

להערות, הארות ותגובות וכן להרשמה לקבלת ה'טעם' במייל מידי שבוע פנו למייל: GTB100200@gmail.com

להנצחות ולתרומות ניתן לפנות לטל' 052-719-2760 או במייל הנ"ל

שימו לב! בשלב זה העלון מופץ בחפוצת מייל בלבד + לזיכוי הרבים ברצוננו להדפיס ולהפיץ את ה'טעם' בבתי הכנסיות ובתי המדרשות! לתרומות ניתן ליצור קשר עם המכון! זכות זיכוי הרבים יגן על התורם ועל כל בני משפחתו